

Εργασίες των μαθητών του τμήματος γ1 Γυμνασίου

Στο πλαίσιο του μαθήματος της Νεοελληνικής Γλώσσας, στόχος μας είναι η προσπέλαση μεγάλης ποικιλίας κειμένων και κειμενικών ειδών αφενός και αφετέρου η μεταγνώση, η κατανόηση, η ερμηνεία και η κριτική αποτίμηση και το υπόρρητο μήνυμα των κειμένων από τους μαθητές.

Από μεθοδολογική άποψη, η κατανόηση και η επεξεργασία κειμένων οδηγεί σε δραστηριότητες κατανόησης και παραγωγής γραπτού λόγου. Οι μαθητές της Γ1 τάξης του Σχολείου μας κατά τη διάρκεια του πρώτου τετραμήνου διδάχτηκαν την ενότητα του σχολικού βιβλίου «Είμαστε όλοι ίδιοι είμαστε όλοι διαφορετικοί», όπου θίγονται ζητήματα κοινωνικών ανισοτήτων λόγω φύλου, φυλής, κοινωνικής τάξης και άλλων χαρακτηριστικών. Την ενότητα «Γλώσσες και πολιτισμοί του κόσμου», όπου γίνεται λόγος για φαινόμενα γλωσσικής ηγεμονίας και γλωσσικού εκφυλισμού, τα οποία αποτελούν έκφραση των κοινωνικών ανισοτήτων και του ρατσιστικού φαινομένου. Την ενότητα «Η Ελλάδα στον κόσμο. Ενωμένη Ευρώπη και Ευρωπαίοι πολίτες», όπου θίγονται θέματα ετερότητας και ταυτότητας. Την ενότητα «Ειρήνη-Πόλεμος», της οποίας το θέμα συναποτελεί με τις προηγούμενες ενότητες την ακραία συνέπεια των κοινωνικών ανισοτήτων σε παγκόσμιο επίπεδο.

Λίγο πριν τα Χριστούγεννα και αφού είχαν ήδη μπει στο κλίμα των γιορτών, οι μαθητές παρήγαγαν κείμενα καθώς οι εν λόγω ενότητες αποτέλεσαν γόνιμο και δημιουργικό κίνητρο και ενεργοποίησαν τη σκέψη τους, ώστε να διαμορφωθεί ένα ενιαίο αφήγημα που αρχίζει με τον προβληματισμό

«Αν ήμουν πρόσφυγας...»

Τα κείμενα των μαθητών αξιολογήθηκαν, είναι εκθετικά και αφορούν στην **ενσυναίσθηση** για το μείζον κοινωνικό πρόβλημα της προσφυγιάς. Με ευαισθησία και εύστοχους συνειρμούς, έχοντας στο νου τους «σύγχρονες φάτνες», όπως οι ίδιοι ονόμασαν τα hot spots, ανέπτυξαν τις προσωπικές τους απόψεις και κατέθεσαν τη δική τους οπτική εντάσσοντας το κείμενό τους στην περίπτωση του προσφυγικού ζητήματος. Μπαίνοντας στη θέση του άλλου, του «ξένου» στην προκειμένη περίπτωση, αποδοκίμασαν τον πόλεμο, κήρυξαν αδικαιολόγητη τη διάκριση μεταξύ Ελλήνων και ξένων καταδικάζοντας κάθε μορφής υποτίμηση, συναισθανόμενοι τον ανθρώπινο πόνο, τη δυσκολία και την ανάγκη.

Συμπερασματικά:

Το μάθημα «Νεοελληνική Γλώσσα», απαλλαγμένο από διδακτική τυποποίηση,

- παύει να είναι τυραννικά αποστεωμένο και αποκλειστικά σχηματοποιημένο.
- Δεν προκαλεί διδακτική ασφυξία σεβόμενο κάθε δημιουργικά αποκλίνουσα σκέψη.
- Αποτρέπει την υπερβολική διάχυση.
- Καταργεί τη διδακτική ακαμψία.
- Αφήνει μεγάλα ποσοστά διδακτικής ελευθεριότητας, χωρίς να φτάνει στην ακραία ρευστότητα του αυτοσχεδιασμού.

**Η διδάσκουσα καθηγήτρια,
Μαρία Αγναντή, φιλόλογος**